

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

har sejlet 18 Aar som henholdsvis Styrmand og Fører af forskellige Skibe. Han har tidligere gjort Tjeneste som Styrmand i Isbryderne og ført Isbryderen „Stærkodder“ paa et Togt.

Iste Styrmand er ogsaa Skibssynsmand og har sejlet 3 Aar som Styrmand i forskellige Skibe. Den paagældende har tidligere været Iste Styrmand i „Lillebjørn“.

Iste Maskinmester paa „Storebjørn“ og paa „Lillebjørn“ er de to fornævnte faste Maskinmestre. Iste Maskinmester paa „Isbjørn“ er Skibssynsmand og har sejlet en lang Aarrække, heraf 14 Aar som Maskinmester. Den nuværende Iste Maskinmester paa „Stærkodder“ har tidligere i en Aarrække sejlet i privat Tjeneste og har gjort Tjeneste i Isbryderne alle de Aar, de har sejlet. De øvrige Maskinmestre og Maskinassistenter er bortset fra en enkelt anvist fra Maskinmestrenes Forening.

Det menige Mandskab er forhyret paa almindelig Maade.

Inden jeg gaar over til en nærmere Omtale af de Punkter, som efter det foreliggende i særlig Grad forekommer mig at maatte være Grundlag for Behandling, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Vejrforholdene i Ugen fra Mandag den 25. Januar til Søndag den 31. Januar, idet det, der har givet Anledning til Kritik af Isbrydningsledelsen, i ikke ringe Grad har været den Omstændighed, at de to store Isbrydere „Storebjørn“ og „Isbjørn“ ikke var parat til Udsendelse, da Isforholdene i den nævnte Uge blev særlig vanskelige, i hvilken Forbindelse jeg erindrer om, at „Stærkodder“ og „Lillebjørn“ allerede var udsendt tidligere.

Vejrmeldingen for Tirsdag den 26. Januar lød paa Storm og Frost. Aviserne fra den paagældende Dag, der jo i væsentlig Grad bygger paa Oplysninger fra den foregaaende Dag, altsaa Mandag den 25. Januar, omtaler Isvanskelighederne i Smaalandsøhavet og i Linfjorden. Vejruddsigten for Onsdag den 27. Januar lød fremdeles paa Storm, og Aviserne havde nu store Overskrifter om Isen og om begyndende Vanskeligheder i Store Bælt. Torsdag den 28., Fredag den 29. og Lørdag den 30. Januar lyder Vejruddsigterne stadig paa Frost og Storm eller Kuling, og Aviserne melder stadig om tiltagende Isvanskeligheder. Søndag den 31. Januar, paa hvilken Dag „Storebjørn“, som nævnt, udsendes og Opfyringen af „Isbjørn“ begyndte, kulminerede Vanskelighederne, og Aviserne kan denne Dag melde, at Trafikken over

Store Bælt nu næsten er standset. De foreliggende officielle Isberetninger viser paa tilsvarende Maade stigende Vanskeligheder i den nævnte Uge. Endnu kan jeg nævne, at de skete Temperaturmeldinger af Vandet i Overfladen og paa 5 Meters Dybde ligeledes viser synkende Temperatur ned mod det Punkt, hvor der er Fare for egentlig Farvandsis, et Punkt, der jo heldigvis ikke er naaet.

Det har givet Anledning til Kritik, at de store Isbrydere, specielt „Isbjørn“, gik saa sent ud. Som Isforholdene havde udviklet sig og tegnede omkring sidste Uge af Januar, kan det ikke bestrides, at det vilde have været ønskeligt og rigtigt, om de store Isbrydere var blevet klargjort paa et tidligere Tidspunkt end sket.

Jeg maa her indskyde, at det selvfølgelig er særdeles ubehageligt for en Minister offentligt at maatte fremsætte kritiske Bemærkninger angaaende Ledelsen af et Kontor under Handelsministeriet, men da jeg maa anse det som min Pligt at give Rigsdagen fuld Besked om Forholdene, kan dette desværre ikke ganske undgaas. Der foreligger med Hensyn til det nævnte Spørgsmaal om Isbrydernes Klargøring: en utvivlsom Fejl fra Søfartskontorets Side, som i øvrigt af mig var gjort opmærksom paa, at de store Isbrydere, som Isforholdene tegnede, skulde gøres klar i god Tid, hellere 24 Timer for tidligt end for sent, idet Omkostningerne ved en eventuel for tidlig eller forgæves Klargøring, selv om de var ret betydelige, var af ganske underordnet Betydning i Forhold til de Vanskeligheder og Tab, der kunde forvoldes ved en for sen Klargøring. Dette havde jeg, som nævnt, tilkendegivet Søfartskontorets Chef, ligesom jeg har udtalt det samme over for den nye Leder af Isbrydningstjenesten, Kaptajn Grue, for at noget saadant ikke i Fremtiden skal gentage sig.

Den for sene Klargøring af „Isbjørn“ staar i nogen Grad i Forbindelse med, at den Maskinmester, der skulde gøre Tjeneste paa Isbryderen og forestaa Opfyringen, først skulde rejse hertil fra Aalborg. En saadan Ordning er ikke heldig. Maskinmesteren maa selvfølgelig være til Stede i god Tid, før der kan blive Tale om, at Opfyring skal ske.

Hele Spørgsmaalet om Isbrydernes Bemanding vil nu blive gjort til Genstand for nærmere Behandling. Den hidtidige Praksis, at en væsentlig Del af Befalingsmændene tages fra Skibstilsynets Personale, gaar helt tilbage til Anskaffelsen af den første Isbryder. Ved den paagældende